

KÉT VONAT

Pecznyik Pál

Útitársam, kivel vonulok földön át,
ismered a földi élet két vonatát?
Az egyik vonaton, már te is utazol,
midőn megszülettéél, ráültél valahol.
Egyik vonat régi, ő emberi élet,
fut mióta Ádám, az édenben vétett.
Ezen a vonaton utazunk nemzetek,
születéstől fogva, felnőttek, gyermekek.
Életünk vonata, mindennap látható,
így látta azt jónak Isten, az Alkotó.
Míg halál váltóján nem fut át vonatunk,
gondolunk-e arra, hogy hová utazunk?
Mert halálunk után, átszállni nem lehet,
ha rosszul választunk, éj vár ránk, fény helyett!
Mennyország, kárhozat, mindkettő végleges,
mennyei vonatra, átszállni érdemes!
Boldog ki mennyei vonatra vált jegyet,
az a fényhonában kap örök lakhelyet.
Kárhozat vonatán mégis többen mennek,
mivel rabszolgái, elmúló örömnök.
Szálljunk jó vonatra addig, amíg lehet,
végállomáson vár Atyánk, a szeretet.
Élet két vonata, két cél felé halad,
öröm, szenvedés vár, az utazás alatt.
Végállomásokra, ha befut vonatunk,
menny vagy a kárhozat, lesz örök otthonunk!
Ezért gondoljuk meg, míg e földön élünk,
hogy a menny honában, Atyánk mellett éljünk.
Ott mi már nem leszünk elhagyottak, árvák,
még soha nem látott, csodás otthon vár ránk.
Szürke kopott helyett, fehér ruhát kapunk,
és dicső Atyánknak, abban szolgálhatunk.

Pecznyik Pál
Celldömölk
2009. III. 4.